

तस्मादन्यदपि स्वाम्यभीष्टं कृत्वैव गंतव्यमित्याह ॥ यद्यप्यहं इहैव सीतान्वेषणएव तावत्प्रथमं कृतनिश्चयस्तथापि यदि परात्मसंमर्दविशेषतत्त्ववित् परस्यात्मनः स्वस्यच संमर्दे युद्धे योविशेषस्तत्त्वविद्वत्त्वा यदि पूवगेश्वरालयं सुग्रीवालयं व्रजेयं ततस्तदा भर्तृशासनं सम्यक्कृतं स्यात् ॥ अन्यथा राक्षसबलं कीदृशमिति पृष्टे निरुत्तरः स्यामिति भावः ७ एवं निश्चितार्थो युद्धप्रवृत्तिप्रकारं चिंतयति ॥ कथं न्विति ॥ अथ खलु ममेहागतमागमनं सुखागतं सुखफलकमागमनं कथं भवेत् ॥ तथा राक्षसैः सह प्रसस्य स्वयमेव बलात्कृत्य युद्धं च कथं मम भवेत् ॥ तथा तथैव करणे सति सारवदूर्जितं स्वबलं मांचसदशाननः कथं मानयेत् श्लाघयेत् ॥ यद्वा तथैव खलु युद्धकरणे खलु दशाननः आत्मबलं मांच सारव

इहैव तावत्कृतनिश्चयोत्पद्यहं व्रजेयमद्यपूवगेश्वरालयं ॥ परात्मसंमर्दविशेषतत्त्ववित्ततः कृतं स्यान्मम भर्तृशासनं ॥ ७ ॥ कथं नु खल्वद्य भवेत्सुखागतं प्रसस्य युद्धं मम राक्षसैः सह ॥ तथैव खल्व्वात्मबलं च सारवत्समानयेन्मांचरणे दशाननः ॥ ८ ॥ ततः समासाद्यरणे दशाननं स मंत्रिवर्गं सबलं सयायिनं ॥ हृदि स्थितं तस्य मतं बलं च सुखेन मत्वा ह मितः पुनर्व्रजे ॥ ९ ॥ इदमस्य नृशंसस्य नंदनोपममुत्तमं ॥ वनं नेत्रमनःकांतं नानाद्रुमलतायुतं ॥ १० ॥ इदं विध्वंसयिष्यामि शुष्कं वनमिवानलः ॥ अस्मिन् भग्ने ततः कोपं करिष्यति सरावणः ॥ ११ ॥ ततो महत्साश्वमहारथद्विपं बलं समानेष्यति राक्षसाधिपः ॥ त्रिशूलकालाय सपट्टिशा युधंततो महद्युद्धमिदं भविष्यति ॥ १२ ॥ अहंचतैः संयतिचंडविक्रमैः समेत्य रक्षोभिरभंगविक्रमः ॥ निहत्य तद्रावणचोदितं बलं सुखंगमिष्यामि हरीश्वरालयं ॥ १३ ॥

तु समानयेत् सम्यक्परिच्छिद्यादित्यर्थेन युद्धफलमुक्तं ॥ ८ ॥ ततो महद्वलवशादेव मां रणे समासाद्य वर्तमानं सबलं सयायिनं ससारथिं अंतर्भावितव्यार्थाद्यातेर्णिनौ यापयितायायी सारथिस्ते न सहितं रावणं ज्ञात्वा हृदि स्थितं तस्य मतमभीष्टं बलं च सुखेन अक्लेशतो मत्वा ज्ञात्वा पुनरितो व्रजे व्रजिष्ये सबलं सयायिनमिति पाठः ॥ सबलप्रयायिनमित्याधुनिककल्पितः पाठः ॥ ९ ॥ अथ प्रसस्य रणप्रवर्तनोपायं चिंतयति ॥ इदमिति ॥ अस्थेदं वनं नेत्रमनःकांतं भवति अत इदं विध्वंसयामि ॥ १० ॥ ११ ॥ समानेष्यति मां प्रति युद्धाय प्रापयिष्यति महद्युद्धं मन्मनस्तोषकम् ॥ १२ ॥ ततो हरीश्वरालयं गमिष्यामीति चिंतयामासेत्यन्वयः ॥ १३ ॥